

TOVÁBB

„Őrzők, vigyázzatok a strázsán!” (Ady Endre)

A Magyar Ellenállók és Antifasiszták Szövetségének lapja www.antifasiszta.hu

MEASZ-összefogás a demokráciáért

Az emberiség legrégebbi együttműködési formája a házasság, amelyben a két autonóm fél bizonyos fokig lemond saját önállóságáról, s közösen egy új minőséget hoz létre. Ha két vagy több kisebb-nagyobb közösség együtt kíván működni egy közös cél érdekében, nekik is némileg le kell mondaniuk korábbi önállóságukról a kívánt cél eléréséhez, és egyúttal tolerálniuk szükséges egymás jellemzőit. Akkor tudunk összefogni antifasisztaként egy minőségileg fejlettebb magyarországi demokráciáért, ha képesek vagyunk belátni; az antifasiszta mozgalom sokszínű. Tagjai nem csupán jobb- vagy baloldaliak, vallásosak vagy ateisták, feketék vagy fehérek. A közös bennük, hogy humanistaként felelősséget éreznek társadalmunkért. Téves „antifasiszta” magatartás az, amely szelektál az egyes antifasiszta törekvések között. Te jó antifasiszta vagy, te pedig nem. Téged elfogadlak, téged nem. Mi lett volna a világgal, ha a II. világháború idején a nyugati hatalmak Hitler ellen nem keresik a szövetséget az akkori, kommunisztának mondott Szovjetunióval? Még belegendolni is rossz.

Az antifasiszta összefogásban helye van mindenkinek, minden szervezetnek, aki, illetve amely képes tenni az ügy érdekében. Ha meghívást kapunk egy esküvőre, akkor az ifjú pár frigye miatt megyünk el, s aligha attól tesszük függővé részvételünket, hogy kik lesznek még a násznépben.

Az antifasiszta összefogásban nem azt kell keresnünk, ami szétválaszthat bennünket, hanem ami összeköt. Jó, ha tudatosul bennünk, politikai ellenfeleink mindenképpen arra törekcsenek, hogy megosszanak bennünket, de Martin Luther King gondolatát idézve, ha egységesek vagyunk, minden olyan erő, amely meg akarja törni az egységet, még inkább összeforrasztja azt.

Göncz Árpáddal a rákoshegyi bajtársi találkozón

Fotó: MEASZ

Most nem egy ifjú pár, hanem a rohamosan növekvő szélsőjobboldali témyerés mérséklése a frigy alapja. Tenniük kell, méghozzá közösen.

Mozgósítanunk kell a társadalom humanista erőit!

Ugyanakkor emberséges jövőnk szempontjából veszélyt jelenthet, ha olyanok válnak az antirasszizmus élharcosaivá, akik eddig politikájukkal, tetteikkel jócskán leszerepeltek. Az elmúlt hévtizedi osztrák választásokon tapasztalt szélsőjobbra tolódás számunkra újabb figyelmeztetést kell, hogy jelentsen: nem szabad bedőlünk!

Történelmünk viharában eddig mindig voltak olyanok, akiket emberi tisztességük vezérelt, méltán vallhatjuk hát őket példaképeinknek. Csak jeltésképpen szóljunk a baloldali Ságvári Endréről, a jobboldali Bajcsy-Zsilinszky Endréről, a mélyen katolikus boldog Salkaházi Sáráról. De megemlíthetjük a liberális Göncz Árpád volt köztársasági elnökünket is, aki antifasiszta ellenállóként megsérült Rákoshegyi főszebádtátságára.

A közelmúlt egyik szomorú eseményére talán valamennyi olvasónk emlékezik. 2006. október 23., az új 56-os emlékmű avatása. Volt, akinek ott kellett volna lennie, és a szélsőjobb zavargása miatt nem mert elmenni. De mások mellett mégiscsak volt, aki törekény mivolta, idős kora ellenére megjelent, sőt: ki mert állni emlékezetes, szívbemarkoló beszédével – Kosári Domonkosra gondolok.

További helytállásainkra inkább öt válasszuk példaképnek, s legyen előttünk: ha össze tudunk fogni, elkerülhetjük a történelmünk viharából már sajnálatosan jól ismert szörnyűségeket.

Hanti Vilmos

Petőfi az összefogás jelképe

1941 végén, amikor a német hadsereg elszenvetve első komoly vereségét Moszkva alatt, s amikor az Egyesült Államok is belépett a II. világháborúba, hazánkban is aktívabbá váltak az antifasiszta erők. Az 1941. október 6-i és november elsejei néma demonstrációt követte a Népszava nagy visszhangot kiváltó karácsonyi száma, amiben írásaikkal felsorakoztak mindazok, akik helytellenítették, akik országunk egyre jobban bele-sodródik a háborúba. Miközben a kormány kötelezettséget vállalt

a tragikus sorsot megért II. magyar hadsereg frontra küldésére, szavalóesteken, hangversenyeken idéződtek fel irodalmunk, dalkincsünk szabadságharcos, németellenes hagyományai. 1942 februárjában szervezett, legális formát kerestek az említett erők, s megalakították – hivatkozva az 1848-as szabadságharc közelgő centenáriumára – a Magyar Történelmi Emlékbi-zottságot. A márciusi ünnepre a bizottság koszorúzást szervezett a Petőfi-szoborhoz.

(Folytatás a 3. oldalon)

Miért éppen Malacka?

Bohó ifjúként sokáig azt gondoltam a magyar társadalomról, hogy birka. Az ifjonti hév azonosította a birka tulajdonságait – vakon megy a kolomp után, legel, túri a nyírást – az átlagmagyar tulajdonságaival.

Később ráébredtem, hogy a magyar társadalom inkább olyan Malacka-szerű. Tele van belső feszültséggel, félelmekkel, bizonytalansággal. Ugyanakkor passzív, elfogadja és túri a viszontagságokat, visszavonul a közcselekvéstől, és bezárkózik a magánéletébe, ha az idő rosszra fordul. Nehezen ért szót a többiekkel a Százholdas Pagonyban, mindenkit okosabbnak, nagyobbak és jobbnak gondol magánál.

A Malacka-elméletem egészen a szélsőjobb utcai masirozásáig tartotta magát, aztán megbukott. Rájöttem, hogy a Malacka-társadalom nem egységes, sőt éppen ellenkezőleg: egyre inkább szétesőben van. A fentebb említett tulajdonságok pedig csak segítik a társadalmi feszültségek kirobbanását.

Belső feszültségek, múltbeli sérelmek, atomizálódás, délamerikanizálódás – mindez gyűlékony vegyületté állt össze, amelyhez csak egy apró, öszödi szikra kellett, hogy robbanjon. Azóta az önmagukat „nemzeti radikálisnak” nevező csoportcskák beférkőztek a mindennapjainkba. Azt hiszem, az újságolvasó közönségnek nem új az a gondolat, hogy ők csak a felszín; a társadalom betegségének egyik tünete. Rasszizmus, mindennapos erőszak azelőtt is volt. Nem a legvégső beszélék: nincs ma olyan nap, mikor „úrvezetők” ne pattannának ki a kocsijukból és kezdenék el egymást püfölni vagy félre le löknék egymást az emberek a villamosmegállóban. Már észre se vesszük, olyan mindennapi.

Hogy jutottunk ideig? – tesszük fel a kérdést. A válasz – némiképp leegyszerűsítve – csupán úgy hangzik: mi hagytuk, hogy ideig fájuljanak a dolgok. Fogalmunk sem volt róla, hogy lehet(ne) másképp is csinálni. A rendszerváltás után gyorsan, de féltudatosan alkalmazkodtunk a „fejlett” nyugathoz – vagyis van demokratikus berendezkedésünk, fogyasztói társadalomunk... de nem tudjuk a demokrácia, a kapitalizmus kereteit kitölteni.

A demokráciához erős civil társadalom, széles középérték és stabil politikai kultúra kellene. Olyan értékekkel és célokkal, amelyekben a politikai elit nagyjából meg-egyezik egymással is és a társadalommal is. Ilyen ma Magyarországon nincs.

A fogyasztói társadalomhoz fogyasztói kultúra, ízlés, értékrend, középosztályi példamutatás kellene. Hogy kezelni tudjuk a mindenhol ránk törő elvet: vásárolj és ne törődj semmivel.

Mindezek nélkül Magyarország sosem fog a nyugati társadalmak közé kerülni, akármennyire is próbálkozik. (Már, ha ez a célunk egyáltalán...)

Persze, a körülmények sem voltak megfelelőek a kulturálódási folyamathoz. Az át-

Csák Gergely FALZA

alakulás olyan hirtelen következett be, amit nem tudtunk megérteni, kezelni, uralni. Sokak számára fejére állt a világ, amihez képtelenek voltak alkalmazkodni. Sokan váltak feleslegessé, sokan érezték magukat értéktelenné.

A sikertelenség, az értékvesztés, az irigység és a félreértelmezett szabadságfelfogás („ha neki is szabad, nekem is szabad!”) pedig egymás ellen fordította a marginalizált csoportokat. Keressünk gyorsan valakit, akin kitölthetjük a mérgünket! Nyilvánvalóan először a kisebbségekben, a szegényekben, a munkanélküliekben találtuk meg a gyűlöletünk tárgyát. Azok úgyse tudnak viszálni. Még jó, hogy a bevándorlókérdés nincs napirenden egyelőre.

Cigánybűnözésről beszélünk, elvárjuk a cigányoktól, hogy kulturált középosztálybeliként viselkedjenek, dolgozzanak, tanuljanak, amikor nekik erre nincs motivációjuk vagy hagyományuk. A helyükben nekem se lenne. Ebbe a társadalomba minek beilleszkedni...? Elvárásaink vannak, de alkalmazkodni, elfogadni képtelenek vagyunk. Meg sem próbálunk az ő fejükkel gondolkodni, pedig az első lépéseket nekünk, rendes, dolgozó (?), adózó (?) embereknek. Lehetőséget sem adunk a bizonyításra.

A „társadalmi szolidaritás” vagy a „béke” üres frázissá vált a mai Magyarországon.

Valószínűleg mindenki látja, hogy a fontos ügyek rendre sikkadnak el. Nincs megegyezés, nincsenek tervek, társadalmi és politikai víziók. Rövidtávú hatalmi érdekek vannak. Az európai alkotmány parlamenti elfogadása minuszos hírből jelent meg. Arról, hogy Magyarországnak nincs még közép-távon sem terve az energiával, a vízzel vagy a globális klímaváltozással kapcsolatban, senkit sem érdekel. Helyette azt firtatjuk: ki kit figyelgetett meg. Kam-

pányfinanszírozás? Korrupció? Villaépítés? Vigyázzunk, nehogy a tömegek kilépjenek a Győzike-show, a bevásárlóközpontok és a „Gyurcsány, takarodj!”-féle sallangok Bermuda-háromszögéből.

A politikai elit pedig jól elfoglalja magát – önmagával. Lehallgatási botrányok, sötét ügyek vannak napirenden – a cirkusz megvan tehát.

Még azonban megy ez a pitiáner társasjáték, sokaknak lett elege az egészből. A náciák – igen, ezek már azok – nem túrték tovább, hogy bárki, bárhogy áll a táblán, sosem ők nevetnek a végén. Nekik az erőszak és a masirozás a megoldás az ország problémáira. Meg a tojásdobáló gép megépítése.

Orvosért, megoldásért kiált hát mindenki, aki kicsit is felelősséget érez az ország iránt. Van azonban egy csoport, amelyik már rádöbent: nincs külső segítség. Nevezhetjük MEASZ-nak, Magyar Chartának, Tarka Magyarok, mindegy. A lényeg: a megoldást magunkban kell megkeresnünk. Saját magunknak kell kitölteni a kereteket. Saját magunknak kell megerősíteni a demokráciát. Nekünk kell példát mutatni toleranciából, korrektségből, szolidaritásból, szabadságszeretetből.

Saját magunknak kell kivívnunk, hogy ne csak a politika birka, megosztott fogyasztói legyünk, hanem alakítói is. Saját magunknak kell rávennünk a politikusainkat, hogy az országért politizáljanak – vagy lecsereelni őket, ha erre alkalmatlanok. A társadalmi felháborodásnak kell megmutatni, hogy a bíróságnak be kell tiltani a gárdát és börtönbe kell zárni az utcai harcosokat.

Csak hogy ehhez szemléletváltás kell. A rosszkedvű, frusztrált és passzív Malacka-társadalomnak fel kell állnia, és egységesen kiállni saját magáért. Csák Gergely

A „társadalmi szolidaritás” vagy a „béke” üres frázissá vált a mai Magyarországon

Programjainkból

Oktober 14., 16.00: Konferencia – a „Fasizmusról itt és most!” a Politikatörténelmi Intézetben

Oktober 16., 15.00: Történelmi Klubnap a MEASZ központjában. „Magyarok a szlovákiai partizánháróban és a cseh felkelésben.” Előadó: dr. Godó Ágnes

Oktober 29., 10.00: MEASZ Küldöttközgyűlés a Stefánia Palotában

November 20., 15.00: Előadás a MEASZ Történelmi Klubban „A magyar szélsőjobboldali eszmék és szervezetek társadalmi megítélése napjainkban.” Előadó: dr. Kende János

November 27., 15.00: MEASZ Kávészó közéleti vendéggel

November 28.: Másodszorra indul a MEASZ Demokrácia Akadémia – közéleti szakértőképzés 18–28 év közötti fiataloknak

December 18.: Honnan bűjt elő Franco? címmel előadás a MEASZ Történelmi Klubban.

Előadó: dr. Harsányi Iván történész

December 19.: Megemlékezés Rákoshegy felszabadulásának évfordulójáról a XVII. kerületi MEASZ szervezésében

December 22.: Emlékezés és koszorúzás Gidófalvy Lajos ezredes emléktáblájánál

E nélkül ma kevesebb lennénk Közéleti szakértő kurzus

Olvastam a Demokrácia Akadémia felhívását és utánakerestem, hogy a hangzatos név mögött mi bújhat meg. E szerint várnak egy olyan képzésre, ahol elismert előadókkal beszélgethetünk a demokráciáról alkotott képünkéről, illetve, hogy mi mit tarunk fontosnak a demokrácia működéséről.

Csak később jöttem rá, miért fogok élni ezzel a lehetőséggel. Kíváncsiak a véleményemre, és ráadásul szakemberek – politikusok, társadalomtudósok, újságírók – tudását teszik hozzáférhetővé, hogy minél szélesebb ismereteket biztosítsanak a fiataloknak. Ilyen témákról ritkán hallani az iskolában.

Most, mikor már végzett az első évfolyam, azt mondom: megérte. Nagy élmény volt az előadókat a DA hallgatói között látni, ahogy ezek az emberek megosztották a gondolataikat velünk a demokráciáról és a politikáról. Ugyanakkor nekem az a közösség is fontos, amely ezalatt a pár hónap alatt alakult ki a hallgatókból és a „tanfolyam” szervezőiből. Létrejött egy olyan csapat, amire mindig szívesen fogok emlékezni.

Jó volt megosztani velük meglátásaimat, és barátságokat kötni, csapatot építeni és ennek része lenni, majd alkotó elemévé válni. Jó volt velük

egy hétig összezárva, amikor Buchenwaldba kirándultunk, hogy történelmet idézzünk és mindenki levonhassa a tanulságokat hetven év távlatából. Jó volt velük vitatkozni és ezáltal megtanulni elfogadni azt,

hogy másképp gondolkozunk, és talán éppen ezért: tisztelni egymást.

Ha nem lett volna ez a kezdeményezés, akkor ma kevesebb lennénk.

H. N. B.

Az előző évhez hasonlóan a MEASZ által alapított és működtetett Demokrácia Akadémia a 2008–2009-es oktatási évre ismét meghirdeti közéleti szakértő kurzusát.

A képzés során a demokráci-

ával kapcsolatos alapvető politikai, társadalomismereti és média-kommunikációs elméletek és gyakorlatok megismé-
résére van lehetőség. A kurzus résztvevői bepillantást nyerhetnek a főbb közéleti, politikai,

társadalmi rendszerek működésébe, közvetlen kapcsolatba kerülhetnek neves politikusokkal, társadalomtudósokkal, közéleti szereplőkkel.

A 16–28 évesek részére szóló, térítésmentes képzés november 28-án indul és áprilisig tart. A hallgatók tanulmányaikat hetente, péntekenként 16–20 óra között folytatják.

Az elméleti ismeretek és gyakorlati tudás megszerzése mellett önismereti képzés és sok öntevékeny közösségi feladat is szerepel. A tematika része egy országos napilap, valamint a közszolgálati televízió szerkesztőségének meglátogatása, továbbá egy többnapos tanulmányút, melynek során a kurzuson részt vevő hallgatók Brüsszelben ismerkedhetnek meg az Európai Parlament és a kapcsolódó intézményrendszer működésével. A hallgatók az akadémia sikeres elvégzése után oklevelet kapnak.

További részletek és a jelentkezési feltételek: www.demokraciaakademia.hu.

Jelentkezni 2008. október 28-ig lehet kizárólag a következő e-mail címen egy önéletrajz és egy motivációs levél elküldésével: measzelnok@chello.hu. A jelentkezéssel novemberben felvételi beszélgetésre kerül sor.

A Demokrácia Akadémia hallgatói Buchenwaldban egy túrlélővel

Nyitott kapuk

A MEASZ nemzetközi tevékenységének célja, hogy Európában hozzájárulhassunk az antifasiszta küzdelemhez és a szélsőjobboldali akciók visszaszorításához. Az utóbbi időben, hála erőfeszítéseinknek, a MEASZ nemzetközi tekintélye megnőtt.

Antifasiszta konferencia az Európai Parlamentben

A MEASZ sok kapcsolattal rendelkezik a szomszédos országokban. Olyan partnerszervezetek vannak, amelyek még a faszizmussal szembeni fegyveres ellenállás során jöttek létre. Tagjaik között ott volt harmincezer magyar partizán, ellenálló is, akik kisebb részben idehaza, többségükben a volt Jugoszlávia területén, a szovjet Vörös Hadseregben, Franciaországban, Belgiumban és más országokban szálltak szembe a faszizmussal.

A MEASZ tagja a FIR-nek, vagyis az Ellenálló Nemzetközi Szövetségének nevű anti-

Az antifasiszták most a fiatalításra törekednek – a külkapcsolatokban is

fasiszta szervezetnek is; Hanti Vilmos itt alelnöki posztot tölt be, ami jelentősen szélesíti a nemzetközi mozgásterünket. Rendszeresen részt veszünk a FIR életében; a közeljövőben például részt veszünk a FIR végrehajtó bizottságának és közgyűlésének berlini ülésén október elején.

A Veterán Világszövetség tagjai is vagyunk, amely bármely egyesületet tagjai közé fogad, kivéve a volt fasiszta szervezeteket. Így tömöríti mindazokat, akiknek köze van a katonai szol-

gálatához vagy a fegyveres konfliktusokban való részvételhez. Tekintélyes szövetségről van szó, hiszen nyolcvan országból közel kétszáz kisebb-nagyobb szervezet a tagja. Ez a terep is lehetőséget kínál a MEASZ-nak a szélsőjobboldal elleni harchoz.

Azok, akik 1945-ben a MEASZ elnökségét létrehozták, már idős emberek vagy nincsenek köztünk; a MEASZ tagsága rohamosan növekszik, ezért az ellenállók és antifasiszták most a fiatalításra törekednek – a külkapcsolatokban is.

Legutóbbi, a MEASZ Demokrácia Akadémiaja segítségével jött létre a fiatalok találkozója az Európai Parlamentben, illetve áprilisban ötven ifjúsági tagunk képviselte a MEASZ-t Buchenwaldban, a volt koncentrációs táborba szervezett európai ifjúsági találkozóon.

A Demokrácia Akadémia is azt a célt szolgálja, hogy bővítsa a fiatalabbak ismereteit a demokráciáról, a magyar antifasiszta múltjáról és jelenéről.

Nagy János, a MEASZ alelnöke

MEASZ-TABLÓ

Legyen február elseje a köztársaság ünnepe!

A Magyar Parlamentben több mint 500 fő részvételével 2008. február elsején tartott megemlékezésünk bizonyítást tett arról, hogy köztársaságunk működését féltő figyelemmel és a köztársasági eszmét érdeklődéssel kíséri a közvélemény. Ezért úgy véljük, hogy a köztársasági eszme és a belőle fakadó értékrend szélesebb nyilvánosságot érdemel.

Ennek érdekében fontosnak tartjuk, hogy a civil társadalom minél szélesebb köreiből legalább az év ezen napján még több szó esik a köztársaságról, mint a nemzet életének természetes keretéről, az összetartozás és a közös jövő meghatározó jelképéről.

Arra kérjük a parlamenti pártokat, még ebben az évben teremtsék meg a február elsejei rendszeres megemlékezés kereteit mind az Országgyűlésben, mind a közoktatás rendszerében.

Bibó István Közéleti Társaság, Márton László alelnök; MEASZ, Hanti Vilmos elnök

A Civil Fórum a Kossuth-címerért

A Civil Fórum, amelynek tagszervezete a MEASZ is, a köztársaság eszményének erősítésére módosító indítványt javasol a parlamenti pártoknak. A Magyar Parlament 2009. március 15-ig döntsön arról, hogy az 1848–49-es mintára a Kossuth-címer legyen egyenjogúan használható a koronás címer mellett!

Elsőként 1849-ben, a Habsburg-ház trónfosztását követően terjedt el Magyarországon a nem hivatalos, az úgynevezett Kossuth-címer. Az elnyomást szimbolizáló koronás címer helyett a köztársaság eszméjét kívánta szimbolizálni. Második alkalommal Károlyi Mihály 1918-tól, a köztársaság kikiáltásától tette hivatalossá a korona nélküli címet. Harmadszor a Kossuth-címer 1946. február 1-jétől jelenik meg. Az új köztársaság első napjától váltja le a nyilas H betűs, nyilaskeresztes koronás címet. A negyedik megjelenés 1956-hoz kötődik, amikor is a Rákosi-címet felváltva a forradalom címerévé vált. E négy történelmi dátum jól példázza, hogy a Kossuth-címer minden esetben a forradalmi gondolkodás, a haladás jelképét hordozta. Azt a gondolatosságot, amit sokan függetlenségnek, demokráciának, igazságosabb közteherviselésnek, parlamentális többpártrendszernek – vagyis köztársaságnak nevezünk. Sajnálatos, hogy az 1989–90-es parlamenti rendszerváltók többsége nem ezekhez a demokratikus hagyományokhoz, hanem a II. világháború előtti úri Magyarországához kívánt visszanyúlni. A köztársaság eszménye nem jobb- vagy baloldaliság kérdése. A magyar parlamentben jobboldaliak és baloldaliak egyaránt érveltek a Kossuth-címer mellett: „őseink – valahányszor mód nyílt vagy úgy látszott, hogy mód nyílik a népfelcsing elvének érvényesítésére – mindig a Kossuth-címer mellett foglaltak állást”. (Dr. Vargha János MDF-es képviselő)

1849
1918
1946
1956

Felhívás

A MEASZ azzal a kéréssel fordul az antifasiszta értékeket valló adózó magyar állampolgárokhoz, hogy a 2008. évi személyi jövedelemadójuk 1 százalékát ajánlják fel szervezetünk részére. A támogatás összegét működési költségeinkre fordítjuk. A MEASZ adószáma: 19019381-1-42. Segítségüket köszönettel fogadjuk!

Köszönet

A MEASZ köszönetet mond azoknak az adózó állampolgároknak, akik 2007. évben személyi jövedelemadójuk 1 százalékát, 219 025 forintot felajánlottak szervezetünk számára, amelyet működésünk kiadásaira fordítottunk.

Felhívás a MEASZ-sajtóklub megalakítására

A MEASZ felhívással fordul azokhoz az újságírókhoz, akik pártoktól és politikai hovatartozástól függetlenül magukat antifasisz-

tának vallják: alakítsanak sajtóklubot és vegyenek részt a MEASZ lapjának szerkesztőbizottsági munkájában. Jelentkezni a MEASZ elérhetőségein lehet.

Megjelenik a MEASZ-évkönyv

A 2009-es évkönyvünket elemzi Magyarországon történt sajnálatos eseményeket, a faszizmus erősödését. Ennek jegyében készült a Jobb félni...? című vezető elemzés, amely részlet Kristó Nagy István nemrég megjelent könyvéből. Az évkönyvben egy filmtörténetes érdekes adatokkal szolgál a Szovjetunió idején készült zsidó témájú filmekről és beszámoló ad képet a mülhldorfi láger helyén rendezett megemlékezésről. Az évkönyvből nem hiányozhat a nap-tár sem, amely egyben az egyes dátumokhoz kötődő antifasiszta jellegű eseményekről is számot ad. Az évkönyvet Bernáth László szerkeszti.

Támogassa a MEASZ-t!

Egyetért a céljainkkal? Szervezetünk 1945 óta ápolja az antifasiszta hagyományokat és szervezi az ellenállást az újfasizmus minden formájával szemben. Támogasson bennünket, csatlakozzon hozzánk! Számlaszámunk: 11600006-00000000-10388514.

Kattintson!

- www.antifasiszta.hu
- A MEASZ honlapja folyamatosan frissülő információkkal.
- <http://magyarinfo.blog.hu>
- A Kettős Mércé – fiatalos, szókimondó blog az előítéletekkel szemben, a demokráciáért.
- <http://www.demokratikus.hu>
- A Demokratikus Hálózat honlapja – baloldali fiatalok civil szervezete.
- <http://nopasaran.blog.hu>
- No Pasarán! – antifasiszta blog. „Nem csak a szemetek tudnak magyarul!”
- <http://www.balblog.hu>
- Kritikus baloldali, közösségi oldal. Minden, ami érték!
- <http://jobbklikk.hu>
- A kiegyensúlyozottság miatt.
- <http://tarfor.hu>
- Társadalmi Forradalom – közgazdaságtani, filozófiai, szociológiai írások, tudományos megközelítés, letisztult külső.
- <http://www.judapest.org>
- Sajátos humorú és nyelvezetű, zsidó blog. Közélet, receptek, égő csipkebokor.

Koszorúzás Debrecenben

1945. március 3-án, 63 éve alakult meg az Új Magyar Hadsereg, amely a felszabadított oldalán vett részt a befejező hadműveletekben. A képen a MEASZ Hajdú-Bihar megyei elnöke koszorúzza meg a hadosztály emléktábláját

Charta.info

Gyurcsány Ferenc miniszterelnök az Országház épülete előtt tett nyilatkozatában „a szélsőségek, az indulatok, az intolerancia elleni nemzeti önvédelmet” kezdeményezett, ezután alakult meg a Magyar Demokratikus Charta hivatalosan szeptember 6-án a Művészetek Palotájában tartott gyűlésen. Az első tömeggyűlést szeptember 20-án tartották.

Azon a szombaton egy piros-fehér-zöld esernyőt nyitottak ki a „barna eső” elleni védekezésül a Kossuth téren a Demokratikus Charta hajdani alapítói: Konrád György író, Farkasházy Tivadar humorista, újságíró és Vitányi Iván szocialista politikus, a

MEASZ Nemzeti Tanácsának elnöke. A híradások főleg a Nemzeti Tanácsunk elnökét és a miniszterelnököt idézték, akik több ezer ember előtt beszéltek. Többek között elhangzott: a chartások nem hagyják, hogy az utcát a szélsőjobboldal gátlástalan, agresszív politikai szintérré züllessze. Emellett céljuk a demokrácia és a társadalom felemelkedése.

Gyurcsány Ferenc miniszterelnök a rendezvényt záró beszédében azt kérte a résztvevőktől, vigyék el az üzenetet, hogy létezik egy olyan Magyarország, amelyben megértés és béke honol, és ebben az országban mindenre szükség van.

A Magyar Demokratikus Charta tüntetése

FOTO: KERTÉSZ GÁBOR

Harangszó a békéért

A nemzetközi békenapon emlékezni jöttünk ide. A MEASZ a BEOSZ-szal a mai napon, szeptember 21-én az országban több mint 60 helyszínen közösségi programok keretében a békét. Az előbbi harangszó a békéért is szól. Többek között azért a 63 éve tartó békéért, amelyért szervezetem ellenálló tagjai az antifasiszta koalícióban életüket kockáztatva fegyverrel és politikai eszközökkel felléptek. Ugye jól mondom? A magyar antifasiszta ellenállók több mint 22 országban a győztesek oldalán léptek fel, azokkal szemben, akiknek szellemi utódai mai közéletünkben napról napra erőteljesebbé válnak, s tegnap is, a charta rendezvényével egyidejűleg randalíroztak a belvárosban. Ma sokan próbálják a tényeket összekeverni, úgy beállítani, hogy bármiféle becsület vagy győzelem ezeket a neonáci erőket illetné. Ez nem így van! A történelemben nincsen visszaút. Nem lehet újrarájátszani a II. világháborút. Sőtét múltunk ugyanakkor figyelmeztet: minden humanista erőnek a leghatározottabban el kell határolódnia az éledező újnáciktól! Itéljük el, ha tevékenységükhöz biztatást kapnak meghatározó politikai erőktől, illetve személyektől, egyházi képviselőktől, de azt is, ha az önkormányzatoknál a szélsőjobbikkal nyílt koalíciós együttműködések kötnek. Sokan nem számolnak azaz, hogy az újnácikkal együttműködők csak addig fognak kelleni, ameddig meg nem erősödnek. Utána a segítők sem reménykedhetnek kegyelemben. A gárdacsizmatalpak eltapossák könyörtelenül őket is.

Ma szerencsére nem vagyunk olyan helyzetben, hogy háború fenyegetné országunkat. Fontos, hogy megtaláljuk mindennapjaink belső békéjét. Saját magunkban s másokban is, amikor embertársainkkal együtt dolgozunk, együtt létezzünk ebben a tenyéryni országban. A rasszizmus a fasizmus előszobája. A bűnbakkeresés, a kirekesztés államideológiája juttatott el Magyarországról több mint 600 ezer embert a haláltáborokba. Legyen eszünk és szívéünk nemet mondani a történelmünkben már katasztrófát okozó eszmékre! El kell ítélnünk mindenfajta kirekesztést: ha bárkit is bőrszíne vagy különbözősége miatt megkülönböztetés ér. Legyen ez a mai békenapunk üzenete!

Hanti Vilmos

(A 2008. szeptember 21-én a Budapest XIII. kerületi Béke téren, a nemzetközi békenap központi rendezvényén elhangzott beszéd szerkesztett változata. Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége)

Cselekvési programot ajánlunk a kormánynak

Javaslat a szélsőjobb erőszakos előretörésének visszaszorítására

A Magyar Ellenállók és Antifasiszták Szövetsége folyamatosan érzékeli, hogy az utóbbi években a szélsőjobb lényegesen meg tudott erősödni, szervezeti kiépültek a helyi és az országos közéletben, s ebből adódóan többször, több helyen meg tudnak jelenni.

Joggal merül föl, hogy a MEASZ által is szervezett antifasiszta rendezvények, gyűlések szükségesek, de nem elégséges feltételei annak, hogy a szélsőjobb visszaszoruljon. Emiatt úgy látjuk: hatékonyabb, széles körű kormányzati intézkedésre is szükség lenne.

Majdnem hat évvel ezelőtt, 2003 februárjában már küldtünk Medgyessy Péter miniszterelnök úrnak tízezer képeslapot, amelyben az antifasiszta kormányzati cselekvést sürgettük. Akkor tavasszal fogadta a MEASZ vezetését, amely során személyesen is kértük erre.

Elmúlt hat év, de lényeges elmozdulást nem tapasztaltunk ebben a kérdésben.

Mai állapotunkban már elodázni végképp nem lehet a kialakult helyzetre való válaszokat, intézkedéseket, hisz a demokratikus Magyarország további sorsa a tét. Éppen ezért a 2008. szeptember 1-jei antifasiszta gyűlésünkön felszólítottuk a magyar kormányt, hogy készítse el az átfogó, széles körű programját. Az alábbiakban az elfogadott programból adunk közre néhányat. A MEASZ javaslata: átütő erejű közös társadalmi cselekvést a demokrácia erősítéséért!

dalmi cselekvést a demokrácia erősítéséért!

Erősítsük meg a demokratikus intézményrendszert! A jelenlegi helyzetben a demokráciát jelentősen gyengíti az intézmények tehetetlensége. Ezért jelentős igazságszolgálatba vetett hitet gyengíti az elhúzódozó ügyek sokasága. A rendőrség is jelentős erősítést igényel. Az állampolgár legyen biztos abban, hogy az állam megvédi őt s magántulajdonát. Érzékelhetően bírálni kell az olyan megnyilvánulásokat, amelyek elbizonytalanítják a rendőrséget.

A XX. század nemzeti tragédiájának következményei máig is hatnak, megnehezítik, sőt lehetetlenné teszik a nemzet alapvető feladataiban a széles körű társadalmi összefogást.

Szükségesnek tartjuk ezekben a kérdésekben a széleskörűen kiterjedő beszélgetéseket, „kibeszéléseket” kezdeményezését, ösztönzését.

Át kellene tekinteni az érvényben lévő nemzetközi szerződéseket, és az azokban szereplő kötelezettségeket!

Markáns demokratikus nevelést, több társadalomismeretet! Az Oktatási Minisztérium ösztönözze az iskolák demokratikusabb működését, támogassa a diákönkormányzatokat. Magyarország II. világháborús részvételét hitelesebben tanítsák!

Erősítsük meg a demokratikus értékrend szimbólumait! Február elseje legyen a köztársaság ünnepe! Méltó megemlékezés a II. világháború befejezéséről!

Rendőrként védik a chartatüntetés után a Szabadság téri szovjet emlékművet

FOTO: VAJDA JÓZSEF

Május 8. – legyen állami ünnep és munkaszüneti nap! Tudatosuljon a gellérthegyi felszabadulási emlékmű szerepe az emberekben; jelenjen meg például a bevezetésre kerülő eurón!

Alapítson a kormány antifasiszta díjat!

A kormányzat támogassa azokat az önkormányzatokat, amelyek „demokratikus és

antirasszista” kezdeményezéseket indítanak el.

A magyar társadalom meghatározó létszámát jelentik a cigány emberek. Mérje fel a kormány a cigányság helyzetét, és dolgozzon ki valóban megvalósuló felzárkóztató programokat! Végül: a kormány konzultáljon folyamatosan a magyarországi civilekkel és egyházakkal! T.K.

Kérdések, amelyekre nem érkeztek válaszok

Vajon a magyar parlamentben ülő, demokratikusan választott képviselők mit gondolnak a neonácik előretöréséről?

Meddig folyhat ez így?

Jók a törvényeink, amelyek nem teszik lehetővé, hogy a rendőrség beültsa vagy szétzavarja a nyilvánvaló újfasiszta megmozdulásokat?

Megfelelően működik-e az igazságszolgáltatás, ha a kisebbeket nyíltan gyalázó, provokáló, garázdaságot elkövető bűnözők szabadlábban védekezhetnek, és pár ezer forintos pénzbüntetéssel megúszhatják az utcai csatákat?

A MEASZ az első erőszakos utcai cselekmények után fordult a képviselőkhez. Kérdéseinkre azóta se kaptunk választ.

Félelem nélkül, szabadon!

Az Angyalkommandó jelei az aszfalton

FORRÁS: BENOBOY.WORDPRESS.COM

A júliusi meglefelvonulást övező erőszakot látva telt be a pohár azoknak a civileknek, akik megelégedve az utcákra szabaduló gyűlöletet, megalapították az Összefogás az Erőszak Ellen nevű mozgalmat. Céljuk, hogy egy olyan demokratikus minimum mentén hozzanak létre széles körű összefogást, ami minden békeszerető állampolgárnak elfogadható. Tömöríteni kívánják mindazon szervezeteket és magánszemélyeket, akik tenni akarnak az egyre növekvő erőszak és kirekesztés ellen.

Október 4-re, az erőszakmentesség nemzetközi napjára minden idők legnagyobb béke menetével, a Tarka Magyarokkal készülnek, hogy visszafoglalják az utcákat és a közéletet. „Ideje

megmutatni, hogy a többség békés, szolidaritáson, párbeszeden alapuló, demokratikus országot akar.”

A társaság aktivistái állnak az utcákról már ismert Angyalkommandó mögött is.

Tarka Magyar

A 18 éves demokráciánk legnagyobb pártfüggetlen demonstrációja – áll az október 4-re tervezett Tarka Magyar blogján. Ők nem tartják tiltakozásukhoz megfelelő eszköznek az „erősen átpolitizált” chartát. Szerintük egy ilyen megmozdulás csak akkor hiteles, „ha nem politikai haszonszerzés vezérli, és csökkenti igyekezni, nem pedig mélyíteni az országot sújtó megosztottságot”.

A Tarka Magyar, ami egyszeri óriásiakcióként fog berobbanni, szintén az Összefogás kezdeményezte. Százezer embert várnak a helyszínen, a felvonuláshoz több mint 60 szervezet csatlakozott eddig.

Érsek-Obádovics Nándor

Petőfi az összefogás jelképe

(Folytatás az 1. oldalról)

Erre az alkalomra kiadott egy cikkgyűjteményt Petőfi útján címmel, ami – ha lehet – élebben, aktualizálva erősítette fel mindazt, amit a Népszava említett karácsonyi száma megfogalmazott. A kis füzetet Pátzay Pálnak erre az alkalomra készült Petőfi-portréja díszítette, amit jelvény formájában is elkészítettek.

Ezt viselték az 1942. március 15-i háborúellenes tüntetés résztvevői. Az antifasiszta demonstráció, ami talán a legelső volt az úgynevezett tengelyhatalmak országaiban, a rendőrség brutálisan szétverte,

megkezdődött egy hatalmas letartóztatási hullám, ami nemcsak a baloldal erőit tizedelte meg, de megbénította az emlékbizottság tevékenységét is.

A jelvényt külön is üldözték, arra hivatkozva, hogy az nem is Petőfit, hanem Lenint ábrázolja, ami természetesen ostobaság volt. A felszabadulás után, különösen 1948-at követően mindez szép, ám aktualitását veszített emlékké vált jelvényes-tül, hiszen egy olyan széles, demokratikus összefogásra utalt,

ami lekerült a napirendről. A MEASZ viszont épp ezt az összefogást tekintette követendő hagyománynak. Ezért fogadta lelkesen 2001-es közgyűlésünk tavaly elhunyt bajtársunknak, az ellenállási mozgalom bátor harcosának, Döme Piroskának a javaslatát, hogy Pátzay Pál Petőfi-jelvényét tegyük szövetségünk jelképévé. Azóta is büszkén viseljük az 1848-as hagyományt, és az antifasiszta ellenállási örökséget megtestesítő szimbólumot.

Kende János

Ezt viselték az 1942. március 15-i háborúellenes tüntetés résztvevői

Oszlik a józanok közössége, inkább nem megy utcára a nemzeti ünnepeken, bizonyos újságokat nem vesz elő a villamoson

„Ha becsukod a szemed, a villám sem csapkod”

Végére is egészen megszoktuk már, hogy időről időre egy hangosabb csoport tagjai, az úgynevezett békés tüntetők végigvonulnak a fővárosban, és hangosan skandálva adják tudtunkra, hogy az általuk zsidónak és/vagy melegnek gondolt polgártársainkat szeretnék beelőni a Dunába.

Közben eldobnak egy-egy gyújtópalcot, szétvernek pár autót és felbontják az utca kövét, amit aztán a rendőrökre vagy a melegfelvonulás résztvevőire dobnak. Nincs ebben semmi rendkívüli, sőt tulajdonképpen logikus folytatása az elmúlt tizenhét év zsidóellenes sünnyogásának.

Azt nagyon jól megszoktuk ugyanis, hogy vannak ügyek, amelyekhez semmi közünk. A magyar ma sietve és riadtan igyekszik bizonyítani maga és környezete számára, hogy minden lehetséges módon a többségi társadalom része, ő nem lóg ki, ő úgy magyar, ahogy magyarnak lenni kell. Beleolvad a tapétába, bebújik a szőnyeg alá, túri, hogy apránként falatozzák ki belőle a szabadságot a magyarságot méricskélő „békés” tüntetők.

Nálunk boldogabb országokban, ha egy társasházban, vasárnap reggel furni-faragni kezd egy lakó, pár perc elteltével mindkét oldali szomszédja figyelmezteti, hogy ezzel zavarja őket, ezt ne tegye, ez nem jó a közösségnek – emberünk pedig szegyenkezve rakja el a fúrot.

A magyar viszont inkább telefonál a kőműves haverjának, és leszervezi vele vasárnapra a fürdőszoba-felújítást. Vidáman ugrik rá a lehetőségre, hogy megint sikerült egy közösségi

Férfiként próbálják ki, mi történik, ha kézen fognak egy másik fiút, és így sétálnak végig az Andrássy úton

FOTO: BIELIK ISTVÁN

normát hatályaon kívül helyezni. Pár hét elteltével pedig már az lesz általános, hogy hétvégként mindig valamelyik lakásban épp leverik a csempét, fúrják a falat, zeng a gang. Senkinek nincs nyugalma, mert senki sem védi meg magát, és senki sem törődik a másikkal.

Az első zsidózásnál kellett volna szólni. Mikor az első néptribun toppantott a hordón, és odakacsintott, hogy „idegenszívűek”, akkor nem kellett volna fület-farkat behúzva eloldalogni. „Én nem hallottam semmit, szóljon neki más.” „Ne csináljunk belőle ügyet, többet biztos nem fordul elő”. Dehogyan, sőt: „Ha neki lehet, akkor nekem is!”

Neki se lehetne, meg neked sem. Csak megszoktuk, hogy csinálják. Elfordultunk, megijedtünk, azt hittük, ennél már nem lesz rosszabb.

Ma már szépen cirkalmazott, történelmi (amennyiben Szálasi Ferencet illehetjük ilyen jelzővel), és import-elmebetegségek taglalják a zsidóság felelősségét – gyakorlatilag mindenért. 2008-ban újra a tisztaeszlelő vérváddal, nemzetközicionista összeesküvéssel, orrfomából (!) diagnosztizált zsidósággal hülyítik az embereket. Mi meg eltűnjük, mert megszoktuk, hogy napról napra egyre nagyobb falatot kell lenyelni belőle. Nincs itt semmi látnivaló, oszoljunk! És oszlik is a józanok közössé-

ge, inkább nem megy utcára a nemzeti ünnepeken, bizonyos újságokat nem vesz elő a villamoson, bizonyos vallási jelképeket inkább csak ruha alatt visel.

Rejtő Jenő még iskolásként úgy csapta szájon az zsidózó tanárát, hogy a fal adta a másikat.

Mi meg inkább megszoktuk – ahogy elfogadtuk a szűkagytű, otromba buzizást is. Azt is csak halkan kezdték, utalgatva: aztán mikor kiderült, hogy a meleget se védi meg senki, akkor újabb és újabb

lapáttal tettek rá. A többség, a szerencsés heteroszexuálisok meg ahelyett, hogy berántották volna a keziféket, inkább előzékenyen félreálltak, hogy

elférjenek a homofókok. Sőt, „hasznos tanácsokkal” is ellátták a meleget, miszerint „csinálják otthon, a négy fal között”, meg „minek felvonulni, ne provokálják az embereket”.

Kiváló tanácsok. Mindenestre megfogalmazóknak, és mindenkinek, akik azt gondolják, hogy az egy toleráns társ-

Megváltozott azóta bármi is a fejekben, hogy láttuk az őrző kopaszokat, a vérző embereket?

Megdöböntő kibeszélőshow

A társadalom betegségeinek sok tünete van, az egyik a gyerekek viselkedése. Lelki, szellemi értelemben a gyerekek környezetükből táplálkoznak, olyanok lesznek, amilyenné a család, a tágabb környezetük formálja őket.

Nem is tudom, miért döbbenett meg, mikor egy ötödikes osztály osztályfőnökeként először hallottam „gyermekemet” egymást zsidózni. Kezdő, lelkes tanárként – új seprű jól seper – gondoltam, rászánok ennek kibeszélésére legalább egy órát. Meg akartam tudni, miért csinálják, így indításként azt kérdeztem:

– Tudjátok-e, kik azok a zsidók?

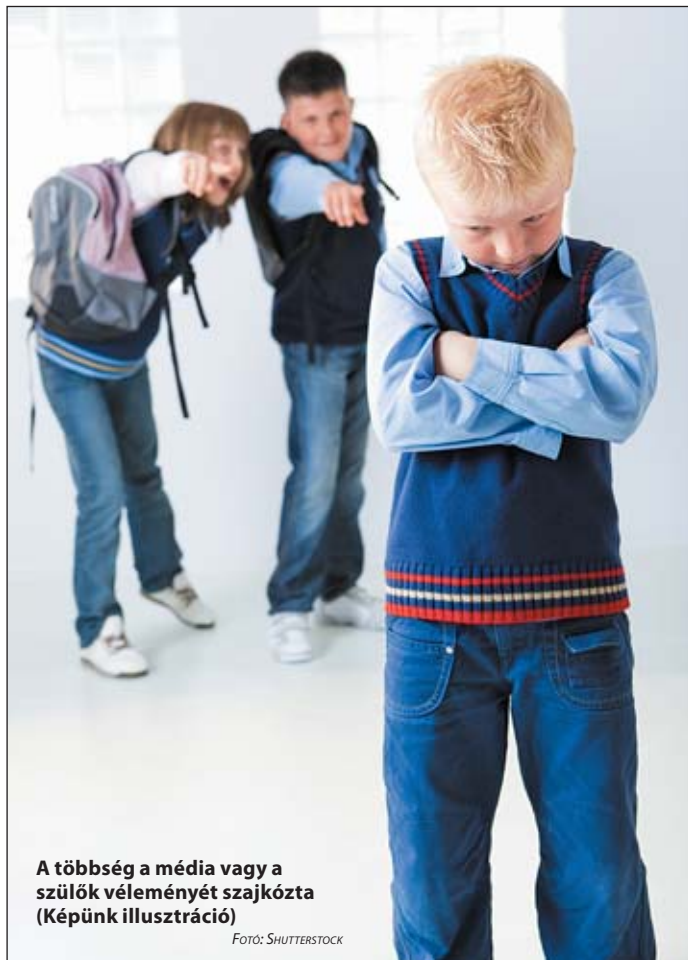
Az osztály ijedten hallgatott, aztán egy vagányan számító fiú elkezdett bizonytalanul hebegni-habogni: – Hát... a lúzerek. Csövesek... akik szegények.

Nagyot sóhajtottam, hát persze hogy ezt hiszik. Csak ebben az értelemben hallják ezt a szót. Ezek a gyerekek nem rasszisták, azt sem tudják, mit beszélnek. A baj az, hogy sokuknál ez így is fog maradni. Az iskola számukra egy olyan sziget, ahová kötelező jelleggel beszüppolták őket, de nem képezi a „valós világ” részét. Feltehetőleg a magyarázat, amit tőlem kaptak a zsidókról mint népcsoportról, a kultúrájukról, a rasszizmus szörnyűségeiről, be fog kerülni ugyanabba a kategóriába, mint a tananyag túlnyomó része: külső megerősítés híján a törlendő elemek közé. Marad a zsidózás.

Nehéz megtalálni iskolai keretek között a jó módszert, amivel az ember mély benyomást tud gyakorolni tanárként, de nem lehetetlen. A kulcs a személyes tapasztalat. Beszélhet az ember akármilyen szép eszméről, ha az eszme marad a

gyerekeknek, távoli és idegen, akkor akár kontraproduktív is lehet, hisz a diákok mindent utálnak, amit nem értenek, de kötelezősága van... Valljuk be őszintén, ezzel mindenki így van.

A személyes tapasztalat erejéről egy másik alkalommal

A többség a média vagy a szülők véleményét szajkózta (Képünk illusztráció)

FOTO: SHUTTERSTOCK

győzöttem meg. Asszisztensként vettem részt egy rendkívüli „kibeszélőshow-ban”. A diákok, akik már 17-18 évesek voltak, rendőrök, pszichológusok előadásait hallgathatták meg a bünmegelőzésről. A rendőrök szinte minden példában romák által elkövetett bűncselekményekre hivatkoztak, ami eléggé felbolygatta az osztályt. Tulajdonképpen örültek, hogy egy hivatalos szerv képviselője végre megerősítette a bennük formálódó előítélete-

ket, és szinte élvezettel hivatkoztak a „romabűnözésre” és a „cigány vérré”. Egészen addig, míg a hátsó sorban egy fiú meg nem szólalt:

– Nekem van egy roma haverom, aki iskola mellett egy csomót dolgozik. Tökre szégyellem magam, mert hozzá képest én egy lusta dög vagyok. Nem igaz, hogy a cigányok nem akarnak dolgozni.

Erre nem volt ellenérv. A srácot mindenki elfogadta, viszont a romákkal csak néhány diáknak volt tapasztalata, a többség a média vagy a szülők véleményét szajkózta. Halkan hümmögtek egy sort, majd meghallgatták arab osztálytársukat. A fiút ugyan senki sem cikizte a valós származása miatt, de elmesélte, hogy idegenek elsőre gyakran romának nézik, így viszont már gyakran szólnak be neki.

Erre osztályfőnökük felidézett egy nem túl jól sikerült belga–magyar diákcsera-kapcsolatot, amelyben ők is részt vettek. Az egyik belga tanár egy kreol bőrű, sötét szemű és hajú, fiatal férfi volt, akit ellenőrök cigányoztak le a metróban. A tanár, bár beszélt németül, franciául, angolul és flamandul, nem értette meg magyarul, hogy a jegyet utazás előtt kell érvényesíteni.

A hangulat egészen megváltozott az osztályban. Kényelmetlenül érezték magukat, pedig nem is róluuk volt szó, hanem számukra vadidegen emberek vak előítéleteiről. A hangadók kifejtették, hogy az emberek jobban tennék, ha gondolkodnának, mielőtt beszélnek. Néhanyan csak csendben lehajtották a fejüket, nem kommentálták azt, amit felesleges.

RÁCZ ÉVA

Petőfi hitét hozták magukkal

Hatvanöt éve alakult meg a II. világháború alatti antifasiszta ellenállás első magyar partizán alegysége Slatinski Drenovácon, a szlavóniai szórványmagyarság önkénteseiből. A Kis Ferenc zászlados vezette Petőfi zászlóalj állományába került az Ernst Thälmann német partizánzászló is.

A soknemzetiségű királyi jugoszláv államszövetség elleni fasiszta agresszió és megszállás kezdetétől a jugoszláv partizánmozgalom politikai és katonai vezetése igyekezett meggyőzni a lakosságot, hogy az adott történelmi helyzetben minden nemzet és nemzetiség alapvető és elsődleges létérdeke a fasiszta megszállók és hazai kiszolgálók elleni elszánt és következetes harc. Támogatták és megbecsülték a nemzetiségiek részvételét az önvédő háborúban és már 1942. kora ősztől megindult a nemzetiségű alegységek szervezése, elsőként az albánoké, majd a cseheké.

1943. augusztus 15-én a Petőfi Sándor zászlóalj megalakulása különleges politikai és történelmi jelentőségű volt. Hiszen egy olyan ország – Magyarország – népcsoportjáról volt szó, amely Hitler oldalán nemcsak Jugoszlávia egyes területeinek megszállásában, hanem bűnrészes lett 1942 januárjában az újjvidéki térségben ártatlan ezrek meggyilkolásának is.

A magyar zászlóalj több horvát partizánosztály állományában számos súlyos harcban állt helyt. Hatásos felvilágosító

munkájával a térségben élő magyarok tucatjait fogadta sorába. Önálló tevékenység 1944. december 20-án fejeződött be, amikor felsőbb utasításra Magyarországra indult, hogy egyesüljön a sellyei Drachkovich-kastélyban várakozó három vajdasági magyar zászlóaljjal. Szilveszterkor a dél-banai Csányosztrón megalakult a vajdasági jugoszláv fegyveres erők XV. Petőfi Sándor magyar rohamdandárja (állományában több mint 200 magyar állampolgárral is) ugyancsak Kis Ferenc zászlados parancsnoksága alatt.

A szlavóniai Petőfi alegység megalakulása nemzetközi elismerést váltott ki. Köszöntötte a londoni és a moszkvai magyar rádió, aggodalmat váltott ki viszont a magyar kémelhárító szervezetben, de felerősítette a magyarországi antifasiszta ellenállók együttműködését és segítését. Hazánk német katonai megszállása után Budapestről és több dél-dunántúli városból határvidéki katonák, üldözöttek és különösen a fiatalok próbáltak eljutni a magyar zászlóaljba, hogy „petőfiként” harcolhassanak.

Dr. Godó Ágnes
hadtörténész

● Felelős szerkesztő: Csák Gergely ● Szerkeszti a szerkesztőbizottság; elnöke Hanti Vilmos ● Fotók: MEASZ ● Megrendelő a Magyar Ellenállók és Antifasiszták Szövetsége (MEASZ) ● 1081 Budapest, Népszínház utca 27., measz@chello.hu ● Telefon: 343-3900, fax.: 343-3901